

er valgt til Formand Krieger, til Secretair Wilkens, i anden Afdeling til Formand Damfker, til Secretair Steen, og i 4de Afdeling til Formand With og til Secretair Bregendahl; for 3die Afdeling savner jeg endnu Meddelelse.

Paa Pladserne skal jeg lade omdele to Lovudkast, som slutte sig til de i et foregaaende Møde omdeelte, nemlig „Udkast til en Disciplinarlov for den danske Søkrigsmagt“ og „Udkast til en Rettergangslov for den danske Søkrigsmagt“.

Vi gaae nu over til det første Nummer paa Dagsordenen, Forelæggelse af „Udkast til Lov om de ifølge Krigsskatteloven af 15de Mai 1850 § 10 udstedte Creditbeviser“. — Finantsministeren har Ordet.

Finantsministeren: Da jeg for 2 Maaneder siden havde den Ære at forelægge Finantslovsforlaget for næste Finantsaar, udtalte jeg det Haab, i indvarende Finantsaar at kunne undgaae at komme til at bruge den Bemyndigelse, som Krigsskatteloven for 1850 giver til at udstede rentebærende Creditbeviser; jeg støttede naturligtvis dette mit Haab paa den Formening, som Regeringen maatte danne sig om Sagerens Stilling ifølge samtlige politiske Conjuncturer i Europa. Det har vist sig, at Hærens Reduction og den dermed i Forbindelse staaende Formindskelse af Udgifterne ikke er indtraadt saa tidligt, som Regeringen efter de Dplysninger, der dengang havde, var berettiget til at nære Haab om. Imidlertid vil jeg dog, uagtet de Penge, som allerede ere medgaaede til Hærens Forbrug under dens nuværende fulde Bæbning, ikke være i det Tilfælde, allerede nu at behøve at gribe til Creditbeviser, idet jeg, naar der maatte være Udføgt til, at en betydelig Formindskelse af Hæren kunde indtræde i Løbet af en Maanedstid, vil

være istand til, med de Resourcer, der ellers havees, at gaae den øvrige Deel af Finantsaaaret imøde. Men ifølge den Stilling, de europæiske Forhold i det Hele have indtaget, er det for Dieblirket umuligt at afgjøre, hvor lang Tid der vil medgaae, inden det har vist sig, om det bliver til Krig mellem Østerrig og Preussen eller ikke, og overhovedet hvilken Indflydelse Sagerens Stilling i Tydskland kan faae med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Holsteens Pacification ved Forbundsmaagten; jeg har derfor troet, allerede nu at burde tage under Overveielse, om der ikke, for at være beredt paa de forskellige Eventualiteter, var Anledning til at benytte den Resourcer, som Krigsskatteloven indeholder ved Bemyndigelsen til at udstede Creditbeviser. Jeg har nemlig den Ansuelte, at, naar man har nogen Sandsynlighed for, at man om længere Tid, i Løbet af nogle Uger eller maaskee af et Par Maaneder, kan blive absolut nødsaget til at maatte gribe til denne Resourcer, saa er det bedre, allerede iforveien at gribe dertil, for at man ikke skal være nødt til at udstede Creditbeviser i altfor stor Mængde; ved i rette Tid at benytte denne Hjælpekilde, vil man kunne lade Creditbeviserne gaae jevnsteds med Bankens Sebler og klingende Mønt, og derved ikke ubetydeligt bidrage til at holde dem i Cours. Fornuftigtvis burde der ikke være nogen Tvivl om disse Creditbevisers Cours, da de ere saa vel funderede, som Papirer noget Sted i Verden, men det er ikke nok, at Folk overhovedet vide det; man veed, hvor megen Indflydelse den Opinion, som danner sig i saa Henseende, har, og denne Opinion er meget ofte afhængig af den Omstændighed, om der kommer større eller mindre Antal paa eengang paa Markedet